

Ervaring met AVB

Buiten het constateren van en het melden bij de bevoegde instantie's, zit er aan het hebben van Amerikaans vuilbroed (AVB) nog iets, wat misschien wel het meest ingrijpend is. De emotie die met het een en ander gepaard gaat, als het zeker is dat het AVB in je bijenvolken aanwezig is. Je gehele bedrijfsplan en selectie vallen in elkaar, wanneer komt men ze opladen voor vernietiging, wat moet de imker zelf doen, kan en wil hij op nieuw beginnen. Ondanks zeer goede voorlichting van de Rijksdienst voor keuring van Vee en Vlees (RVV) is er een zekere onrust bij de getroffen imker.

De bijenkoningin

De moeder van de bijen
die heeft een groot gezin.
Wel veertigduizend meisjesbijen
die wonen bij haar in.
Dan zijn er nog de jongens
de darren zogenaamd.
Die zijn er om te zorgen
dat het volk niet ondergaat.
Het huis waarin ze wonen
heeft maar twee kamers bovendien.
Op éénhoog zit de honing
en beneden het gezin.
Het wonderlijke van een bijenvolk
is dat er nooit ruzie is.
En met veertigduizend meisjes
is dat beslist niet mis.
En soms kan het gebeuren
dan wordt het huis te klein.
Er zijn dan te veel bijen
dat vindt de moeder niet fijn.
Ze verhuist dan met de helft
van het volk ergens heen.
Ze hangt dan in een boom
met de bijen om haar heen.
Dan komt de imker er aan te pas
die schept de zwerm in een kast.
De andere helft van de bijen
maakt weer een nieuwe koningin.
Dan is er weer een volkje
dus weer een nieuw begin.

Ids van Dussen, Almere

Het bovenstaande is mij duidelijk geworden tijdens de AVB-vergaderingen met de RVV te Boxtel. De ernstige gezichten spreken boedelen. De imker ziet de bui al hangen! Neem de imker op de foto; trots achter zijn bijenvolken. 'Klaar om naar het fruit te gaan', stond er achter op de foto d.d. 15 april 1998. Helaas is bij hem AVB geconstateerd en is zijn trots geruimd. Hij kan opnieuw beginnen, maar doet hij dat ook? Van deze imker is het bekend, van veel andere imkers niet. In een gesprek met de getroffen imker stelde ik de vraag: 'Wat ga je nu doen?' Zijn antwoord: 'Het is niet anders, ik begin weer...' Een positieve instelling voor hemzelf en de imkerij. Wat weten wij van de reactie's van de andere getroffen imkers? En wat gaan we hier aan doen? Een goed contact met de getroffen imkers binnen de vereniging is belangrijk. En wat hulp kan men natuurlijk goed gebruiken. Het is van belang, ook voor de imker zelf, dat deze blijft imkeren en niet afhaakt. We hebben ze nodig, mede om het imkeren (lees bestuiven) in ons land in stand te houden. Het is niet niks als ze jouw bijen opruimen ... En voor de niet getroffen imkers: Probeer de besmetting te voorkomen met de voldoende bekende maatregelen.

J. Beekman, Brouwhuis-Helmond

De getroffen imker, klaar om naar het fruit te reizen.